

Основні терміни і правила гри у футбол

Уперше правила були введені 7 грудня 1863 року Англійською футбольною асоціацією.

Базувались правила на придуманих у Кембріджському університеті положеннях гри.

Грають на футбольному полі завдовжки 90—120 метрів і завширшки 45—90 метрів.

На двох протилежних кінцях стоять ворота (завширшки 7,32 м і заввишки 2,44 м), куди потрібно забити м'яча.

М'яч, обвід якого повинен бути 68-71 см, а маса — від 396 до 453 грамів.

У момент початку гри тиск усередині кулі має бути від 0,6 до 1,1 атмосфери (600—1100 г/см²).

Кількість запасних гравців визначається регламентом змагання і знаходиться у межах від 3 до 7.

Рішення судді є остаточними і під час гри не переглядаються. Він сам може змінити рішення, якщо ще не відновив гру.

Для подачі скарг на дії суддів існує регламент змагання і спеціальні комітети, що розглядають дані питання.

Футбольний матч складається з двох рівних таймів по 45 хвилин із 15-хвилинною перервою між ними. Після перерви команди міняються воротами.

За домовленістю тривалість тайму може бути змінена. Проте домовленості потрібно досягти до початку матчу, і ця домовленість не повинна суперечити правилам змагання.

Перерва між таймами не перевищує 15 хвилин й указується у регламенті змагань. Регламент змагань може потребувати додаткового часу для вирішення нічиїх.

За правилом 9 футбольних правил, м'яч вважається таким, що «вийшов з гри», якщо він цілком виходить за межі поля, або гра зупинена суддею.

Голом називається ситуація, коли м'яч цілком перетнув лінію воріт, розташовану між стійками і під перекладиною, й при цьому команда, що забила гол, не порушила правил.

Порушення караються штрафним ударом, вільним ударом, попередженням, видаленням

Пенальті — вид штрафного удару у футболі, що пробивається з відстані 12 ярдів (приблизно 11 метрів від воріт).

Тільки воротар команди, що захищається, може знаходитись між м'ячем і воротами під час пробиття цього удару.

Пенальті пробивається під час звичайної гри.

Схожі удари також пробиваються під час післяматчевих пенальті для визначення команди, що проходить у наступний раунд змагань у випадку, якщо матч закінчується внічию.

Хоча процес пробиття цих ударів схожий з пробиттям пенальті, вони офіційно не вважаються пенальті; процес пробиття цих ударів відбувається згідно з іншими правилами.

Вкидання м'яча є одним із способів відновлення гри. Гол, забитий безпосередньо після вкидання, не зараховується.

Вкидання призначається у випадку, коли м'яч повністю перетне бокову лінію поля, з місця, де м'яч перетнув лінію на користь команди-суперниці гравця, що останнім торкнувся м'яча.

Удар від воріт призначається, коли м'яч, останнього разу торкнувшись гравця нападаючої команди, повністю перетнув лінію воріт, і гол не був забитий.

Якщо ж м'яч пішов за лінію воріт від гравця команди, що оборонялася, призначається кутовий.

Кутовий удар є одним з найнебезпечніших стандартних положень.

Команди часто відпрацьовують тактику у захисті й нападі при пробитті кутових ударів.

Оскільки всі відстані наперед відомі, то грамотно пробитий кутовий удар стає прекрасним шансом забити гол.

Найчастіше м'яч з кутового навішують у штрафний майданчик, де високі футболісти або відразу прагнуть пробити по воротах, або скинути м'яч під удар партнерові.

Рідше подають м'яч низом, але через велике скупчення гравців при кутових опанувати м'ячем буде складніше.